

W ŚRODĘ DNIA 18. CZERWCA 1866.

Z Wiednia d. 11. Czerwca.

J. C. i C. K. Apostolska Mość raczył przez najtłaskawszy wzgląd na iłotne zasługi, które Kr. Radca, Registrator i Archiwista przy Węgierskiej nadwornej kancelaryi, Ludwik Jaszowicz, przez rzadką 33 letnią służbę dla kraju położył, zaszczycić go wielkim złotym honorowym medalem, i ten rozkazał mu oddać przez nadwornego Kr. Węgierskiego kancelarza.

W wieczór zestania Ducha Ś. dana była na wielkiej C. i C. K. ređutowey sali kantata z najpiękniejszey piosnek opery *Sofonisba* złożona, przez Kapelmajstra Paera na korzyść dobroczynnych urzędów. Wraz wspaniałem przyłożeniem się Najtłaskawszych Cesarstwa Jchmość, Arcy Xiążąt i innych osob zebrano 2402 ryń. Znany jeździec sztuczny de Bach poświęcił także w roku przeszłym dochód z ostatniego swolego widowiska w kwocie 789 ryń. 40 kr. temu celowi. Oprócz wspierania ubogich z przychodzących summ do dobroczynnego instytutu, o czem zdana będzie sprawa publiczności, rozdano także pomiędzy podupadłych ludzi przez okoliczności wojny z 110,000 ryń. które J. C. K. Mość

za powrotem swoim do stolicy dla ubogich z szczodroliwości przeznaczył 55 878 ryń.

Z otworzoney skłładki przez Hr. Leopolda Berchtolda na wsparcie ogołocoonych przez okoliczność wojny kapłanów, otrzymało 32 plebanów, miejscowych wikarych i innych Xży w Austrii niżej Emsy na 3 klasy podzielonych, wsparcie, to jest pierwsza klasa po 120, druga po 100, a trzecia po 80 ryń. razem 3358 ryń. z 2500 ryń. oddano do podobnegoż podziału Morawsko-Szląskiemu Gubernatorowi Hrabii Łażańskiemu.

Z Berlina d. 3. Czerwca.

Zaprzęsłey nocy przybiegł do Rossyjskiego posta, P. Alopeus, goniec z Petersburga. Przywiezione przez niego listy mają być wielkiej wagi. Pomiedzy innymi rzeczami dowiadujemy się, że Imperator Jmc Alexander mianował Hrabie Stackelberga do traktowania z tutejszym gabinetowym ministrem względem zaszytych porozumień między dworami tutejszym i Szwedzkim.

Gabinetowy minister Baron Hardenberg, przyedzie tu znowu w środku tego miesiaca i mieszkać będzie tego lata w swej wii Tempelbergu.

Z Londynu d. 28. Maia.

Ostatniey soboty zapytał się jeden z faktorow okrętowych w kancelaryi P. Foxa, czyli jest nadzieia, że tajna rada pozwoli o okrętach do Memlu ładować. Odpowiedziano mu na to, iż na Duńskich okrętach wszystkie posetać można.

List z Harwichu pod d. 26 Maia wyraża: "Przywiezione tu przed niejakim czasem przez fregatę Tetidę 270 skrzynek talarow około 200,000 f. szt. z statęgo łądu, powiezione dziś zostały na 7 wozach pod zastoną dragonow do Londynu. Wczoray przybył tu pocztowy statek z Gothenburga, na którym przyplłynął Jenerał Dumouriez; lecz musiał się tu zatrzymać, poki mu z Londynu nie nadejdzie paszport.

Przeznaczone do Gibraltaru regimenta legii Niemieckiey wsiadły już w Korku na okręty; miejsce ich tam zastąpią inne regimenta teyże legii.

O latniego piątku przyszło pod brzegami niedaleko Deal do formalney bitwy między strażnikami celnymi i przemycającemi towary. Z ostatnich został jeden zabity, a z strażnikow jeden śmiertelnie raniony. Walczyło iednych przeciw drugim 11 batow; przemycający uciekli nakoniec.

Adm. Stirling krąży, podług ostatnich doniesień, z 6 liniowych okrętow złożoną eskadrą pod 47 szerokości, a 7 długości stópnem. Jeden officer tey eskadry pisze pod d. 17 Maia, iż odebrano wiadomość o eskadrze Hieronima Bonapartego, i że widziana była pod 60 stópnem szerokości, skąd wnoszą, że powraca do Europy i spodziewają się ją napotkać.

Podług listu z Liguria pod d. 17 Marca zgromadzono tam kilkotyśięczny korpus Hiszpańskiego woyska, dla przyięcia należycie wyprawy Jenerała Mirandy. Rząd Angiel-

ski, wyrażają nasze pisma, pozwolił Jenerałowi Miranda zgromadzić swoje siły na wyspie S. Troycy. Jakoż udał się tam, i przybyli do niego deputowani z Karakkas, Sta Fe i Meksyku.

Mowią, iż Królestwo Jchmość nie pociąga tego roku do Weymutu.

Porty Bałtyckiego morza uważane są dotąd za neutralne.

P. Sloan, rzeźnik z Filadelfii i demokratyczny członek kongressu, starał się o wiceprezydentstwo wczasie ostatniego wyboru.

W następujący piątek wydany zostanie wyrok na Lorda Melwilla. Prawnicy mniemają, iż nie może być zupełnie uniewinniony z powodu niedbalstwa. Cywiliści inaczej znowu myślą. Większość wyższej izby rozwiąże tę wątpliwość.

Podług niektórych doniesień eskadra Hieronima Bonapartego widziana już być miała na powrot do Europy przed przyładkiem Fiszter.

Mowią, iż rząd nasz oczekuje na odpowiedź dworu Berlińskiego na niektóre propozycye, uczynione tuteyszemu Pruskiemu posłowi Baronowi Jakobi.

Król znajdował się w święto zesłania Ducha S. w towarzystwie Hrabiego Münster na nabożeństwo.

Na d. 22 t. m. wytoczyła się sprawa do sądu Królewskiego przeciw Xciu Jorku. Winiarz Shalley zaniósł skargę, iż należy mu się od roku 1800 od Królewicza 100 f. szt. Po wysłuchaniu świadkow wypadł wyrok sądowy, iż rzeczony Królewicz ma tę resztę zapłacić, bez prowizyi iednak, lubo iey powód żądał.

Onegday dał P. Sheridan z powodu chrztu nowo urodzonego syna swego i corki P. Skotta wielką ucztę.

Do Jamaiki ma być pomimo niesprzy-
jajacej pory roku 1000 woyska ieszcze prze-
staniego.

Dzisiejsza ministeryalna gazeta umie-
sza nadużyciach i trwonieniu publicznych
pieniędzy w zachodnich Indjach co nastę-
puje :

„ Spodziewamy się , iż wszystkie osoby,
które takowe nadużycia popełniły , przyzwoi-
cie ukarane zostaną . Jak tylko rząd dowie-
dził się o nich , a P. Rose ściągnął najpier-
wszy jego na to uwagę , wystął zaraz kom-
missarzow do zachodnich Indyy dla ich do-
chodzenia . Ci odkryli , iż fałszywe wexle ,
kwity za rzeczy , które nigdy nie były ku-
powane i asygnacye pod zmyślonymi imiona-
mi na rząd wydawane były . Pomiędzy ur-
zędnikami rządowemi , kupcami i liweranta-
mi zachodziło najniegodziwsze porozumienie .
Wszystko co dostawiono , dańko w wyższy
od zwyczajney było pół żone cenie . Odkry-
to między innymi , iż dano za przekupienie 87,
000 i 35,000 f. szt. Co zaś większa wszy-
stkie żywności i napoje , które liweranci do-
stawiali woysku i marytkom , były złe i ze-
psute , które ich zdrowiu szkodziły . Dla pro-
wadzenia tem pewniey niegodziwego oszukań-
stwa , zabroniony był procz liwerantow wol-
ny dowoz żywności . „

W więzieniu Mill znajduje się teraz
2553 Hiszpańskich i 877 Francuzkich jeńców ,
a 3500 obu narodow na okrętach w Hamoaze .

Dnia 28. przez Hollandyą .

Dowodzcom naszych woiennych i kor-
sarskich okrętow postano następującą instruk-
cyą :

„ Król Jerzy &c. Gdy zawsze skłon-
nemi by śmy nieprzeszkadzać interessom i
handlowi z każdym kraiem , z którym tylko
w przyjaźni zostaiemy , ile tylko działania wo-

ienne pozwalały ; i gdy do tego celu wiele
przyłożyć się może , ażeby handel i żegluga
po Baltyckim morzu nie była teraz przerwa-
na ; przeto rozkazuiemy dowodzcom naszych
woiennych , korsarskich i t. d. okrętow , aby
żadnego okrętu w celu zabrania na Baltyckim
morzu nie zatrzymywały , owszem tym ,
które napotkają , pozwolity wolno bez za-
dneuy przeszkody do miayse przeznaczonych
płynąć .

Z rozkazu J. K. Mci.

Spincer. „

Z Paryża d. 30. Maia .

Dzisiejszy Monitor umieszcza co nastę-
puje :

„ Jenerał Molitor , dowodzący woyskiem
Francuzkim w Dalmacyi , doniosł Wicekró-
lowi Włoskiemu , że na d. 29 Kwietnia sta-
nął liniowy okręt Roslyyski pod sprawą
Adm. Biely i kilka brygow przed portem wy-
spy Lesina , na której dowodził pół batalio-
nem 23 liniowego regimentu Kapitan Guyard .
D. 29 i 30 strzelała Roslyyska eskadra z
wszystkich swoich okrętow ; w nocy z 1 na 2
Maia wysadziła pod zastoną swojego ognia
i znaczney liczby zbroynych szalup woyska
na ląd . Kapitan Guyard , mając czas do po-
czysienienia swoich rozporządzeń , pozwolił wy-
siadłym na ląd 800 Roslyanom podstać aż
pod Grecki kościół , przy którym się oszań-
cował . Potem , lubo było Roslyanow 800 ,
a Francuzow tylko 500 , atakował ich ba-
gnetem na czele swych żołnierzy , odparł
ścigał aż do morza , zabił inż 45 ludzi , ranił
60 i 176 pojął w niewolę , pomiędzy które-
mi znajdował się 1 kapitan , 2 porucznikow
i 3 chorążych . Porucznik od grenadyerow
Duchesne , Kapitan Houdoux , Granadyer
Charreau i Sierżant od przednikow rzucili się
przy cofaniu Roslyanow na Roslyyską szalu-

pę i zabrali ją z wszystkim na niey będącym jeneralnym sekretarzem, a Adwokat Galanti ludem. Jenerał Molitor, który zbaydował się w Spalatro, zmocnił załogę tey wyspy. Rosyianie bawili ieszcze dwa dni przed portem Lesiny; ale gdy właśnie nadeszły armaty z Wenecyi, gdyż ta wyspa była bez żadney obrony, obrocono je zaraz przeciw Roslyanom, którzy d. 7 Maia podnieśli kotwice i odptynęli. W czasie tey rozprawy pod Lesiną, przybyła Roslyyska fregata z lądowym woyskiem pod wyspę Bra; lecz mieszkańcy uderzyli na gwałt we dzwony, uchwycili broń i złączyli się z Francuzką załogą. Roslyianie nie wylądowali, Mieszkańcy Dalmacyi okazują wiele zapału, odwagi i przychylności. — Cesarz mianował Kap. Gnyard szefem batalionu, a Grandyera Charreau jeztonkiem legii honorowey. Jen. Molitor udał się na wyspę Lesina i oświadczył żołnierzom rzeczonszego batalionu swoje ukontentowanie. — Konwoje artyleryi już nadeszły i zaczęto brzegi i wyspy uzbrojać.

Krążąca przed Neapolem Angielska eskadra usiłowała opanować wyspy Procida i Ischia, ale iey się nie udało.

Wszyscy kupcy i bankjerowie w Neapolu muszą w 48 godzin podać wszystkie rzeczy i własności, iakie nieprzyjaciel rządu posiadają.

Wczorayszy Monitor donosi o wielu mianowaniach, które Król Józef Neapolitański d. 19 kazał w Neapolu ogłosić. Po między 19 radcami stanu zbaydują się Minister skarbowy Bisagnano, Podskarbi Xżę Campo-Chiaro, Minister spraw duchownych Xżę Cassano, Minister wojenny Jenerał Dumas, Minister wewnętrzny Miot, Minister policyi Salicetti, Minister morski Pignatelli i Arcybiskup Taręntski. Xżę S, Teodora zokał W. mistrzem obrzędow, a 12 Neapolitańskich Xiążąt szambelanami. Znany profesor Manzi jest

jeneralnym sekretarzem, a Adwokat Galanti bibliotekarzem rady stanu mianowany.

W Cayignola zklżyło się przeszło 100 deputowanych mając biskupa Molsetty na czele, do Króla Józefa, który przyjął ich mile, i rzekł do nich między innymi: "To miż naywięcey cieszy, iż w ubogich wsiach, przez które przeieżdżam, a w których mieszkańcom brakuie chleba, nikt mnie nie prosił o wsparcie lub łaskę, tylko o sprawiedliwość, Sprawiedliwość była długo w tym kraju zaniedbana; będę więc wiele iędził, ponieważ osobiście chce poznać nadużycia.,

Poutrze będzie Batawska deputacya Cesarzowi Jmc potem Cesarzowey, a nakoniec nowemu Królowi Hollenderskiemu, Xcia Ludwikowi, ureczyście przedstawioną, a w przyszłym tygodniu, iak się domyślają ogłosił Monitor aową konfitycyą Hollenderską,

Hiszpańscy korsarze chwytają ciągle wiele Amerykańskich okrętow, które są do St. Domingo przeznaczone. W przedziagu 3 miesięcy przyprowadzono 87 tabowych ido portow Kuby.

Na placu l'Etoile stawiają kolossalny posąg Cesarza.

Arcy kanclerz napisał przed wyjazdem swoim z Genui list do tamteyszey izby handlowey, w którym wyraził: "Jeżeli nieprzyjaciel, Mei Panowie zamyka morze spekulacyom waszem, tedy zwrócić ie należy wewnątrz Francyi, i tam czynić zakłady, które cierpliwość i oszczędność do szczęśliwego doprowadzą wypadku. Wystąpicie z okręgu przyzwyczajenia, a czego na lednymy żywiele otrzymać nie możecie, szukajcie na innym.,

P. Laland żali się w naszych gazetach, że w nowem nawet wydaniu poematu *sur la*

Navigaton P. Esmanard jeden tylko wiersz znajduje się o Xiężycu.

Podług ostatnich doniesień z Madrytu wzięta tam o utrzymaniu przy życiu Xżny Asturyi. Jest ona Królowna Neapolitańska, i zaślubiła na 1802 z Królewiczem Hiszpańskim Xciem Asturyi.

Rząd dał znowu swoim handlowym agentom zagranicą tytuł konsulow.

Przez Lizbonę, Madryt, i Bordeaux powrócił tu Pruski goniec, który jeździł zabezpieczyć przeciw Anglikom Pruskie okręty.

P. Mareschalchi, minister zagranicznych interesów królestwa Włoskiego, obchodził d. 26 t. m. w domu swoim rocznicę koronacji Cesarza Jmć Królem Włoskim wspaiała uczta, na której znajdowali się Xięstwo Kliwii, Xżna Ludwikowa, Elektorowicz Badeński z swoją małżonką, Następca tronu Bawarskiego, Xżę Borghese, Królewicz Wirtemberski, Arcykanclerz, Ministrowie skarbowy, zagranicznych interesów, sekretarz stanu i prawie wszyscy znakomitsi cudzoziemcy Xżna Kliwii bal otworzyła.

Zabójonne przepowiedzenie ognistego deszcza na dzień Zestania Ducha Ś. smutne pociągnęło za sobą skutki. Na ulicy du Bacquumarty, podług tutejszych pism, 2 kobiety z przestraschu jak pierwszy raz zagrzmiało; 2 inne porodziły niewczesnie; jedna skoczyła z okna na ulicę, druga niechcąc doczekać ognistego deszcza wskoczyła z dziećciem do Sekwany, i dziecie się utopiło. Cała zaś rzecz była podobnym oszukaństwem. W sobotę przed świąteczną wszystkie kościoły były zapchane spowiadającemi się, którzy przed okropnym tym dniem chcieli odebrać ostatnie rozgrzeszenie. Rząd, jak zapewniają, posłał niektórych Xży do więzienia Bicetre.

Na d. 17 t. m. przerwała się chmura na granicy departamentu Oasy i na 4 mile zalała kraiu. Woda poczyniła wielkie szkody, unosiła dzieci w kolebkach, zatopiła wiele ludzi dorosłych i bydła.

Z Anspach d. 25. Maia.

Dnia wczorayszego oddano Xięstwo Anspachskie Królowi Bawarskiemu. Pan Nagler, Kommissarz Pruski, wydał w tey mierze stosowne obwieszczenie, w którym uwalnia wszystkich poddanych, tudzież urzędnikow cywilnych i duchownych od obowiązkow, które mieli względem Króla Jmć Pruskiego, i dziękuję im za wierność i gorliwość w służbie, iakie dotąd dla wspomnionego Monarchy okazywali.

D. 29. — Ogłoszono tu urządzenie Króla Bawarskiego względem obięcia Xięstwa naszego; na wstępie tego urządzenia, datowanego dnia 20 Maia w Monachium, wyrażono: — "Gdy na mocy układu zawartego między nami i Cesarzem Francuzow, Margrabstwo Anspachskie, tak, iak ie dotąd Król Jmć Pruski posiadał, ma być na wieczne czasy nadane domowi naszemu Królewskiemu, stosownie więc do tego układu przedsięwzięli śmy obięć wspomnione Margrabstwo ze wszystkimi przynależnościami, i w nich rząd ustanowić &c.,"

Z Meklenburga d. 3. Czerwca.

Porożnienia między Prussami i Szwecyą zgodzone podobno w dobrym sposobie wkrótce zostaną, gdyż, iak słyhać, Imperator Jmć Roslyski interesuje się, aby handel na Bałtyckim morzu żadney nie doznał przerwy.

Z Deutz d. 24. Maia.

Przybył tu już skarbowy minister i dyrektor poczt Xcia Joachima z Paryża i wkrótce cały kraj urządzony zostanie. Pocztę będą zupełnie na Francuzki sposob urządzono;

nowi urzędnicy składają przysięgę wierności przed P. Laroche.

Pośiadłości Maltańskie i zakonu S. Jana będą do nowego kraju wcielone; względem Effen i Werden zachodzą także jeszcze negocjacje.

Diwizyay Jenerał Pisten dowodzi w Wesel, która twierdza będzie w dobrym obrony stanie postawiona.

Na d. 21 Maja zawarta została w Paryżu nowa umowa, na mocy której Rzesza Niemiecka wcale inaczej będzie urządzona.

Z Hagi d. 3. Czerwca.

Gdy nasz narodowy dług został także przez nową konfitytucyą zaręczony, poskoczyły zatem nasze papiery od 2 do 3 od sta.

Na przyszłość mieć będziemy 4 ministrow stanów, jednego do zagranicznych interesów, jednego wewnętrznego, jednego skarbowego i jednego do spraw morskich i wojny, które wydziały połączone bydz mają. Na ostatni urząd przeznaczają dotychczasowego morskiego. Ministra Verhuel.

W. Pensyonarz, który iak zapewniają, protestował się przeciw temu wszystkiemu, co na ostatniej radzie w domu na Busch postanowiono, złoży w krótkce swoy urząd, a wewnętrzny Minister Van Straalen to samo uczyni.

Podług wiadomości z Lizbony miał Xżę Regent zawrzeć nową ugodę z Francyą i Hiszpanią, która zapewnia neutralność Portugalii.

Z Greifswald d. 3 Czerwca.

Przeszły środy d. 28 Maja raczył J. K. Mość udać się do Derskowa, gdzie Jenerał adjutant, Półkownik Morian ma główną swoją kwaterę, a stamtąd zaszczyć odwiedzeniem swoim Jenerała majora Blaxon Fincke w Zaltrowie. Wieczorem powrócił do Greifswald.

J. K. Mość raczył nuytaskawiey po-

zwolic, aby Pomorskie powstanie, dla okaza-ney wierności w czasie ćwiczeń, rozpuszczone było, a gdy wymagać będzie potrzeba zgromadzi się znou.

Z Medyolanu d. 16. Maja.

Donoszą z Florencyi, iż Królowa Regentka Etruska powróciła tam z młodym Królem z Liworna, gdzie długo bawiła. Poseł Francuzki, P. Beaubarnois uroczyście oznaymił wstąpienie na tron Neapolitański Xcia Jozefa Bonapartego. Tenże poseł żądał także, ażeby port Liwornu zamknięto dla okrętów Angielskich, i ażeby wprowadzanie towarów tego narodu zostało zabronione. Rząd przyrzekł przychylić się do tego żądania, i już oświadczone kupcom Liworzeńskim, aby więcey nie sprowadzili towarów z Anglii.

Dowiadujemy się z Neapolu, iż mała twierdza w Abruzza Civitella del Tronto poddała się d. 29 Kwietnia Jenerałowi Frégeville. Zatoga poszła w niewolą wojenną, a powstałi mieszkańcy zostali rozbroionemi. — D. 3 t. m. procesyja przeniesienia relikwii S. Januarysza do kościoła S. Klary, odprawiła się z wielką okazałością i zupełną spokojnością. Kapituła, Kaptani, Kardynał Arcybiskup, podskarbi kaplicy, Marszałek Jourdan, rządca miasta, kommissarz jeneralneuy policyi, wielu jenerałów, officerów i cudzoziemców tawarzyszyło tey paradzie. Po zwyczajnych modłach, zaczęła krew w 14 minutach płynąć z wielkim zbudowaniem wiernych.

Z Hamburga d. 30. Maja.

Miasto Breme wysłało deputacyą do Londynu.

Podług wiadomości z Gdańska, fregata Szwedzka niepuściła dnia 19 b. m. kilku okrętów Duńskich, które do tamecznego portu zawinąć chciały.

Listy z Królewca donoszą, iż fregata Szwedzka stojąca przy Memlu, niepuszcza żadnych okrętów, i niepozwoila wypływać okrętowi Papenburskiemu, który dawniey przy był ze śledziami do Memla, i chciał udać się w dalszą drogę do Rygi. — Pan Butty, konsul Duński w Królewcu, pojechał z tey przy czyny d. 18 b. m. do Pilawy, wraz ze wszystkimi kapitanami okrętów Duńskich, znajdującemi się w Królewcu, w celu domaga nia się od dowodzczy okrętu wojennego Szwedzkiego, ażeby mu dał urzędową wiado mość o przepisach, iak z okrętami Duńskimi postępować powinien, tudzież zapytania się, czyli też okręty natadowane w Pilawie, i mogące wyjść pod żagle, niedoznaią przeszkody w wypłynieniu?

O półtorey mili od portu Swinemünde znajduje się bryg Szwedzki, który niepozwoilł zawinąć tam okrętowi Meklenburskiemu płynącemu ze zbożem z Rygi; tymczasem okręt Duński z Kopenhagi zawinął bez przeszkody do wspomnionego portu,

W Swinemünde włożono ambargo na 9 okrętów Szwedzkich, które się tam znajdowały.

Z Neapolu d. 12 Maia.

Król Jmć Jozef powrocil tu z podróży swej do Kalabryi. Wszystkie woyska, senat, municypalność, jenerałowie, Marszałek Jourdan, rządcza stolicy, i ministrowie wyszli na przeciw niego za bramy. Gdy wie dział Monarcha, rządcza oddał mu klucze od miasta; Król powrocil mu je, a on oddał je znowu prezydentowi miasta, który krótką, ale zwięzłą mową podziękował Królowi. Przybywszy przed tryumfalną bramę, która wyflawiona była na rynku, przyjęty był Król przez Kardynała arcybiskupa i jego ducho wieństwa pod baldachim. Stamtąd udał się ca-

ły orszak równie świetny iak liczny do ko ściola S. Ducha, gdzie odspiewane zostało przy odgłosie wszystkich dzwonów i huku dział tak w mieście iako i twierdzach uro czyste *Te Deum*. Po złożeniu modłów Bo gu udał się Król z całym orszakiem do swego pałacu; woyska stały dwiema szeregami, a licznie zgromadzony lud zapetniał ulice. W orszaku znajdowało się wiele ludzi u wolnionych z niewoli Algierskiej z pałmam w rękę. W wieczor całe miasto było oświe cone, a najpiękniey tryumfalna brama, która procz tego stosownemi napisami łacińskimi była przyozdobiona. Sprawiający Tureckie interesa umieścić na swoim mieszkaniu napis w transparencie w Tureckim i Francuzkim ię zyku: *Wschod uznaie tego wiecznego Bohatyrza*.

Od kilku dni zwożą brach do Neapolu i składają w zbrojowni, którą obie Kalabrye i inne prowincye na wezwanie złożyły.

Od trzech dni widzimy 4 Angielskie o kręty liniowe, z których ieden zbliżył się d. 10 do Castelmare; lecz w krótcie oddaliły go baterye. Wczorayszey nocy strzelały też okręty do wysepki Capri; lecz odpowiedziano potężnie na ich ogień.

Z Ratsybony d. 28 Maia.

Na wczorayszem posiedzeniu podane ze stało seymowi Rzeszy następujące pismo:

„Uchwała deputacyi Rzeszy 1803 po długiey wojnie, zamieniona potem w prawo kardynalne Rzeszy, nadała całej Rzeszy nową nadzieję, iż przez iey wykonanie porządek i spokojność będą przywrócone, a kon stytucya w najistotniejszych częściach utrzymana. Lecz nowe wojny, do których Rzesza wcale nie należała, a których iednak była tea trem, zniszczyły tę nadzieję, i znane ich skutki, tudzież mogące jeszcze za sobą pociągnąć, wznie-

eity w będących jeszcze stanach słuszną cbawę, aby ich prawa i prawne posiadłości nie były więcey lub mnieje naruszone, i aby nakoniec nie został się tylko cień dawney konstytucyi Niemieckiey. J. E. Mość, moy naytąskawszy Pan, isko Arcybiskup i Prymas Rzeszy, nie mógł pomimo usiłowań swoich przywrócić kościoła Niemieckiego stosownie do brzmienia powyższej uchwały; niemógł nawet urządzić własney arcybiskupiey kapituły. J. E. Mość widział także kilkokrotnie za życia swego zagrożone przyznane mu przez uchwałę Rzeszy kraie i dochody, a tem więcey obawiać mu się o nie po iego śmierci wypadało. Doszedłszy do 63 roku życia wśród długich i trudnych prac, nie mógł przeto dłużey ociągnąć się z wyborem pomocnika w rządach, koadiutora i następcy, któryby miał sily umysłu i ciała, potrzebne osobiste znaczenie, iako też silne wsparcie w kierowaniu rządami, tak dla utrzymania swych prerogatyw i praw, iako też elektorstwa, aby po zgonie terażniejszego Arcykanclerza, ustalone na zawsze zostało dla pożytku Rzeszy i iey konstytucyi. Powodowany tak istotnie ważnemi uwagami, mniemał J. E. Mość, iż nie może uczynić lepszego wyboru iak w osobie Kardynała Fesch, którego przodkowie czynili jeszcze w 15 wieku ważne usługi Rzeszy, a który co do swey osoby jest w czerstwym wieku, od dawna Kardynałem S. Stolicy i posiada w naywyższym stopniu istotnie potrzebne przymioty. J. E. Mość npraszal zatem Oyca S. o tego Prata na koadiutora i następcę; doniósł także o tem iak

był powinien, J. C. K. Apostolskiey Mei iako głowie Rzeszy, który przez swoią mądrość zezwoli zapewne na ten wybor upoważniony przez zbieg okoliczności. J. E. Mość rozkazał mi oznaymić o tem JW. Panom, &c. i prosić ich abyście udzieliłi to oznaymienie swoim dworom. Dopełniając tego rozkazu, nam honor zostawać &c-

*Baron Albini, Minister stanu,
Elekt. Just Arcykancl.
Dyrekt. Minister.*

Z Florencyi d. 20 Maia.

P. Beauharnois, pełnomocny minister Francuzki przy naszym dworze miał d. 16 prywatną audyencyą u Królowey Jmci, na którey doniósł iey, iż iego Monarcha mianował go ambasadorem w Madrycie. Oddawszy odwoławczy list przedstawił potem Królowey Sekretarza poselstwa Artaud, który sprawować tu będzie Francuzkie interesa.

List z Cagliari (w Sardynii) pod d. 6 Maia donosi co następuje:

"Od powrotu naszego Monarchy Wiktoru Emanuela, panuje wielka czynność w różnych częściach rządu, i wszystko zmierza do zapewnienia mieszkańcom szczęścia i spokojności. J. K. Mość zwiedził osobicie różne części wyspy dla widzenia i zapobieżenia nadużyciom. Zbiegom ogłoszono przebaczenie. Werbuia maytkow. Starają się także zmniejszyć długi stanu, iakoż d. 22 Kwietnia spalono 1600 biletow wynoszących 200.000 liwr. Powtorzono zakazy grow hazardowych, noszenia broni i t. d.

Przy raczeniącey się półroczney prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Lipca do ostatniego Grudnia r. b. raczą się życzący ją sobie nadal trzymać wczesnie zgłaszać. Cena iey półroczna jest zwyczajna 36 zł. pol z pocztą. a 27 zł. pol. bez pocztę. Dla regularniejszego odbierania Gazety, raczą Prenumerujących powyższą kwotę na naybliższey sobie Poczcie złożyć, a jeżeliby Poczta wzbraniała się przyjąć tey cenyi wymagała więcey, zechcą ją przesłać do G. i C. K. Oberpocztamtu Krakowskiego.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W ŚRODĘ DNIA 18. CZERWCA 1806.

Rozmawiające Cienie Polibiusza i Mustafy III.

(Z Neuwiedzkiej Gazety.)

*Ipsi hehent mirā diversitate naturae, cum
iudem homines sic amant inertiam &
oderint quietam.*

Tacyt.

Mustafa. — Mógł się udać, wielki Polibie, do Twego rozumu i wysokiego umysłu: chciałbym wiedzieć przyczyny, które przyczyniły się do upadku państwa Tureckiego. Jestem Mustafą trzeci.

Polibiusz. — Cesarz Turków? którzy teraz nad moją oyczyznę panują? Porównaj wasze rządy z innymi rządami, a łatwo znajdziesz zadane przyczyny.

Mustafa. — To, moim zdaniem, nie jest dostateczną odpowiedzią na moje pytanie. Pod takimże rządem drżała cała ziemia za panowania Solimanów, Mahometów, Caprogli i innych Tureckich bohaterów, a Europa była w niebezpieczeństwie dostania się pod chorągiew Mahometa.

Polibiusz. — Prawda; ale na ow czas prowadzono tylko wojnę rękami; mocne ramię i wściekłość wojowników stanowiły zwycięstwo. Na ow czas staczano krwawe i okropne boje; dziś wojują inaczej. Wojna jest teraz najtrudniejszą sztuką i przez natężenie można się tylko nauczyć. Lecz Turcy co do umiejętności i kunsztów są daleko za wszystkimi narodami, i

można powiedzieć barbarzyńcami. Inne narody łączą z sztuką wojenną umiejętność, wy zaś dziką tylko wściekłość.

Mustafa. — Nie stawiałeśmy twierdz, lali armaty równie w cześć jak inne ludy?

Polibiusz. — Wiem; lecz kiedy Chrześcianie przyprowadzili przeciw wam 24 funtowe armaty, wy leście 100 funtowe; wasze wieże w twierdzach są na wzór wielkich gór stawiane. Nic u was nie dasz do doskonałości.

Mustafa. — Chcieliśmy przewyższyć Chrześcian; małe armaty przeciwkiły się powadze Osmanów.

Polibiusz. — Brak umiejętności! wasz język nie ma nawet wyrazów dla nauczania się sztuki wojennej; sztuka drukarska, która tak wiele przyłożyła się do rozszerzenia świata; została u was w dzieciństwie, a pismo nie zdolne do udzielania myśli. Bo wiedzieć Ci potrzeba, jeżeli bitwy stoczane są orężem, tedy wojna jest piorem prowadzona, ponieważ pismo jest najlepszym sposobem do utrzymania porządku. Sztuka rozporządzenia, poruszenia i wczesne wyznaczenie różnych miejsc wielkiej machinie, którą armia nazywają, jest dla was wcale obca i posiadają ją tylko ludy, które bawią się naukami. Wiecie, że Solimani, Mahomeci i Coprogli wielkimi byli bohaterami, ale wiecie tylko z podania. Jak zaś walczyli, jaki porządek bitwy zrzędził dla nich zwycięstwo, wcale nie wiecie. Nikt nie opisał rycerskich wypraw tych bohaterów: nikt więc nie może

się z ich przykłału nauczyć. Lecz Chrześci nie z opisów Montesuculi, Tureana, Xeia Eugenuusza, Vaubana, Coehorna mają prawdziwy kodex czyli przepis prowadzenia wojny.

Mustafa. — Teraz pojmuję jakim sposobem Rosya wzięła górę nad Turcyą.

Polibiusz. — Jest to rzecz widoczna. Rosya, mianowicie pod Katarzyną II. ściągnęła do swej stolicy mężow, którzy dyktęgowali się wianych krajach umiętnościami i kunsztami. A lubo Rosyante z bogaceni takowemi umiętnościami, przyzwyczajeni są odnoście nad wami zwycięztwa, ponieważ wy wcale ż dachy nieznacie, pokazało się wszelako teraz, iż kiedy wojują przeciw oświecenszemu od siebie narodowi, nie mają takiego szczęścia.

Mustafa. — O Chrześcianie! Chrześcianie!

Polibiusz. — Pokazuje się więc stąd, że naród oświecony szczęśliwiej prowadzi wojnę od tego, który jest młey oświecony. Ostatnie zrewolucyi wynikające wojny są tego oczywistęm dowodem: Franeya posiadała więcej biegłych mężow w umiętnościach i kunsztach niżeli Niemcy. W wszystkich umiętnościach, a osobliwie w sztuce wojenney wydali klasyczne dzieła.

Mustafa. — Wszakże w wszystkich wojnach sprowadzaliśmy Francuzkich indzynierow.

Polibiusz. — Wiem dobrze; ale pojedynczy ludzie nie potrafią całą nie oświeconą tłuszcza kierować. Wy rozumiecie, iż umiętności można do armii iak amunicyą lub żywność posetać. Póki tylko pomyślność wojny zależała od siły ranienia, mogliście całe Chrześcianstwo trzymać w oblężeniu; ale gdy Chrześcianie wezwali umiętności i sztukę do pomocy, opasują teraz z wszystkich stron Europeyską Turcyą, a to opasanie może się w krótce na formalne zamienić oblężenie. Bywszy Francuzki dyrektoryat zadał wam śmiertelny cios przez uderzenie na Egipt, i odkrył wszytkim mocarstwom iak słabemi jesteście, iże pomimo moru, najwienniejszego sprzymierzeńca Osmanow, którego się dotąd cała Europa obawiała, można bez doznania wielkiego oporu uderzyć na was i zniszczyć. Do tego przydad ślepy despotyzm — —.

Mustafa. — Nie rozumiem?

Polibiusz. — Tak jest ślepy i gnuśny despotyzm panuje u was w rządzie, religii i w domowym pożyciu. Nie znacie wcale o-

wey spokojney, i zawsze postępującey czynności, która czyni zaszczyt każdemu polerowanemu człowiekowi. Życie w gnuśności i obojętności i dziwie się potrzeba, że ciż sami ludzie, którzy roskosz swoją zakładają na próżno wania, tyle mają wstrętu do spokojności. — Takie było zdanie Tacyta o Niemcach, którzy w owem czasie tak byli nieoświeconemi iak wy dotąd. — Wasza sprawiedliwość jest rozboiem; wasze sądy są odbierania życia; wasze baszołstwa są dzierzawami, dywan, rząd nawet wielkiem targiem, gdzie chciwość dla swego zaspokolenia w ustawicznie zostaje sprzeczcze, i gdzie, iak dworzanie Gdby, podług Tacyta wyraża, idą na wyścigi któ dawne państwo pierwey w przepaść wtrąci.

Mustafa. — Proszę cie Polbie! nie mów więcej o tem, smutek mię ogarnął.

Mustafa III. Turecki Cesarz, syn Achmeta III. rodził się 1716. Od złozenia z tronu jego oycy 1730 był w seraju zamknięty, a 1759 wstąpił na tron. Wychowany w miękkosci, i nie mający doświadczenia w polityce oddał rząd w ręce ministrow, a sam trudnił się zbieraniem piastrow, których 60 mill. zbierał. Wdał się z Rosyą w wojnę, którą brat jego Abdul Ahmat wstąpiwszy na tron po jego śmierci 1774 zakończył.

Polibiusz rodził się w Greckim mieście Megalopolis 203 roku przed narodzeniem Chrystusa Pana. Służył w wojnie przeciw Perseuszowi. Był od Rzymian poymany, lecz poznali jego talenta; Scipion i Fabiusz byli jego przyjaciółmi. Napisał 40 tomow historyi powszechney; ale tylko pierwsze doszły naszych czasow. Dzieła jego są szczególniey sztuki wojenney sławne. Follard wytlumaczył je z dodatkami na Francuzki język, z których widać iak w wysokiem stopniu posiadli Rzymianie sztukę wojowania.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 16 i 17 Czerwiec 1806.

Korzec Pszenicy	- - - -	zi. pol.	24 do 34.
— Żyta	- - - -		24 — 34.
— Jęczmienia	- - - -		22 — 26.
— Owsa	- - - -		16 — 20.
— Grochu	- - - -		23 — 34.
— Kafzy i aglauey	- - - -		52 — 72.

W Wiedniu d. 7. Czerwca.

Meca wynofzająca pól korca nalżego:

— Pfenicy	- - - -	zl. pol.	29 do 34.
— Zyta	- - - -		22 — 27.
— Jeczmenia	- - - -		16 — 20.
— Owsa	- - - -		14 — 16.

W Brynie d. 6. Czerwca.

Meca Pfenicy
 - - - - | zl. pol. | 26 do 35. || — Zyta | - - - - | | 22 — 27. |
| — Jeczmenia | - - - - | | 19 — 22. |

— Owsa	- - - -	12 — 14.
— Prosa	- - - -	26 — 28.

W Gdańsku d. 3. Czerwca.

Pfefel czyli pól korca nalżego w złoc hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)

— Pfenica	- - - -	zl. pol.	15 do 18 $\frac{1}{2}$
— Zyto	- - - -		15 — 17.
— Jeczmięń	- - - -		12 — 13.
— Owies	- - - -		10 — 11.

DONIESIENIA.

Floryan Kotrowski lub innym nazwiskiem odmienionym Katszyński, od lat 15 poiąwszy za żonę Apolonią Ollowską w mieście Stawkowie, z tąż przemieszkawszy lat 6 i troie dzieci z nią miałwszy, teyże lat temu 9 odszedł. Jak była wiadomość w kray Cesarski udał się, i dotąd o życiu lub śmierci jego żadney wiadomości powziąć nie można. Uprasza przeto ta biedna opuszczona żona na miłość Chrześciańską i wszelkie obowiązki ludzkości, aby ktokoliwiek mając wiadomość o życiu lub śmierci jego do Kantoru Gazety Krakowskiej znać dać raczył.

Na żądanie Ur. Jozefa Winerera i dzieci jego rodzonych, zapożywa się publicznie nie-nieyszemi nieprzytomny już od czasu okopacyi przez woyska Pruskie Prus południowych, Ur. Kajetan Winer bywszy Towarzysz w kawalerji narodowej Polskiej, albo jego nie-wiadomi sukcesorowie, z tym zaleceniem, żeby w przeciągu dziewięciu miesięcy niezwłocznie powrocil, a powrocilwszy na terminie tutaj w kancellaryi naszej na dzień 24 Lutego 1807 z rana o godzinie 9 sub preiudicio wyznaczonym stanął, i z oddalenia się swego wytłomaczył, przeciwnie się jemu spodziewać trzeba, że pro mortuo oznaymiony, i potem majątek jego macierzyński tutaj zostający, żyjącym jeszcze rodzeństwu jego przysą dzony będzie.

Dan w Piotrkowie dnia 19 Kwietnia 1806

Król. Prus południowych Justic. Kommissya.

Na ulicy Stawkowskiej pod Nrem 405 w kamienicy narożney, znajduje się do najęcia na rok cały lub dłużey, cate pierwsze piętro z kuchnią, stajnią, piwnicą, szpichlerzem i wszelkimi potrzebnymi wygodami. Zyczący sobie, na się udać do Rudolfa Koch mieszka-jącego na ulicy Grodzkiej pod Nrem 27, gdzie potrzebne odbierze uwiadomienie.

Do przedania wieś Kapelańska w Galicyi Wschodniej Cyrkule Bocheńskim będąca, na pół godziny drogi z Krakowa odległa, graniczy z Podgorzem. Grunta pszeniczne w ro-wninach 110 korcy wysiewu obeymujące, dziesięćciną żadną nie obciążone, do uprawy któ-rych pługi dworskie utrzymują się, a pańszczyzna pieszka przez ludność wsi powiększoną prawie dostarczającą będzie. Budyńki Ekonomiczne dobre, dom nowy wygodny i w miłym położeniu, browar z gorzelnią, piwnicą murowana, przy którym stajnie, mieszkanie, dwa garage nowe z kadziami i innymi narzędziami w iak najlepszym stanie. Przy browarze młyn murowany na rzece Wildze o dwóch kamieniach, w króćce ukończony będzie na sposob HOLLenderski, daley cegielnia na przeciw tey karczma murowana z kuznią, i kamień wapienny w gruncie. Na iawentarz zostaje 16 krow doynych, stadnik, 8 wołów, 4 konie tegie z do-brym zaprzęgiem, 2 wozy kute, 4 radła, 8 bron. Ta wieś ma 4983 zł. pol. gotowizny roczney i 400 kop zboża, łąka na swoją potrzebę wystarczająca, długow żadnych.

Na mocy Rozporządzenia Sądow C. i C. K. Szlacheckich Krakowskich niżej podpisany

chcących i mogących nabyć ma honor uwiadomić, że na dniu 20 Czerwca r. b. o godzinie gtey ranney w Płockach, Cyrkule Krakowskim mil 3 od Krakowa i od Olsusza i od Krzesowic odprawiać się będzie licytacya ruchomości: jako to sreber stołowych i do kawy, perel, brylantow, sukien damskich, futer, bielizny tak osobistej jak stołowej &c. chcący zatem co nabyć w dniu i godzinie wyznaczoney raczą się z pieniędzmi stawic. W Zarowcu dnia 8 Junii 1806.

Jozef Eodzia Borzykowski, Komornik w Cyr. Krakowskim.

Fryderyk Friedlein, rządowy Introigator mieszkający w rynku w kamienicy przechodniey na ulicę bracką pod Nr. 237 donosi Prześwietney Publiczności i wysokiemu Stanowi oswoim terażniejszym mieszkaniu, ile, że przez częste odmienianie t goz, okazji usłużenia Przes. obywaselom często był pozbawiony, i poleca swoje usługi Prześwietnemu Państwu:

1sze. W sprawiej xiązek na różny sposób, naynowszyj gustem, jako to, w sposobie Angielskim, Francuzkim i t. d. z tym dodatkiem: że dzieła kosztowne, na ordynaryjnym drukowym papierze drukowane, planeruje, i przez to podły papier, na trwałość piękność i dobroć papieru do pisania używanego urządza.

2gie. Robi także wszelkiego gatunku futerały małe i wielkie, na pierścionki, perły, srebrne stołowe serwisy &c.

3cie. Okrywa ściany pokoiow papierowemi obiciami podług upodobania w guście nayświeższym; a każdy ktryby czyścić jego roboty widzieć chciał, w wielu domach miasta Krakowa ocznie przekonac się o niy może. — Podchlebia sobie nie bez zasady, że co do tey roboty on jest pierwszym, gdy ukontentowanie z czystey i porządney roboty, od wielu tuteyszego Państwa, przez ciąg gciolietniego tutaj bawienia, pozyskał. Sądziwya się zatym, iż wysokie Państwo honorem usłużiwania im w oprawieniu xiązek, w robieniu futerałow, w okrywaniu ścian pokoiow papierowemi obiciami &c. zaszczycac go zechce, on zaś przyrzeka wszelkiego usłużowania dołożyć, aby się względow Przes. Państwa godnym pokazał.

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicy i zachodney oznaymiają tym Edyktem Pann Tedeuszowi Reklewskiemu: że Ludowika Radzimirska u sądow tych — o przejęcie sprawy przez Pana Józefa Jurkowskiego i Maryannę Lewandowską względem 3000 ryń. i 379 ryń. 16 kr. wniesioney — żalobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Tadeuszowi Reklewskiemu adwokata tuteyszego Józefa Lewickiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołitym, to jest dnia 5 Sierpnia 1806 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przestał, albo nakoniec innego siebie patrona obrał, tego Sądowi tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikerowicz.

*F. Pohlberg.
Marx.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodni
W Krakowie dnia 7. Maja 1806.
Pauminger.*

Z rozkazu C. i C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego d. 9 Czerwca r. b. wypadłego, pozostł te po ś. p. JW. Jmć X. Jozefie Olechowskim, Suffraganie Krakowskim, w różnych wsiach przez niego posiadanych, bydła, konie, owce, woły, trzoda, sprzęty i naczynia gospodarskie, tudzież browarniane przez publiczną licytacya d. 18. Czerwca r. b. i następnich dni z rana i po południu w wsi Węgrzce milę jednę od Krakowa leżącey za gotowe pieniądze sprzedane zostają. — Zyczący sobie co nabyć, raczą się w zwyz wyrażoney wsi Węgrzce znajdowac.

Raczyński, Komornik Krakowski Sądowy.

(Przy dristeycey Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 49.

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 18. Czerwca 1806.

DONIESIENIA.

Ukaranie rzemieślników tyczące się tymże uwiadomienia się.

Na mocy wypadłego wysokiego prezydialnego rozporządzenia pod datą 22gim Stycznia t. r. są następujący rzemieślnicy z strony C. i C. K. policyi dyrekcji w miesiącu Maju ukarani.

1) Piekarka pieczywa czarnego za wagi niemający żytny chleb 14 dniowym aresztem i 2 dni o chlebie i wodzie, ponieważ w wykroczeniu drugi raz postrzeżoną została.

2) Piekarz pieczywa białego za niedoważające butki, 8 dniowym aresztem, 2 dni o chlebie i wodzie.

3) Mączniczka za ociąganie się sprzedania mąki 3 dniowym aresztem pierwszy i ostatni o chlebie i wodzie.

4) Mączniczka za sprzedanie mąki wyżej nad taxę naznaczoną 8 dniowym aresztem 2 dni o chlebie i wodzie.

5) Piekarka pieczywa czarnego za wagi niemający żytny chleb 8 dniowym aresztem 2 dni o chlebie i wodzie.

6) Mącznik za nieprzysposobienie się w mąkę 8 dniowym aresztem 2 dni o chlebie i wodzie.

7) Mącznik za nieprzysposobienie się w mąkę 8 dniowym aresztem 2 dni o chlebie i wodzie.

8) Piekarka czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb 8 dniowym aresztem dwa dni o chlebie i wodzie.

9) Rzeźniczka za opieranie się sprzedania mięsa 8 dniowym aresztem 2 dni o chlebie i wodzie.

10) Piekarz pieczywa białego za wagi niemający biały chleb 14 dniowym aresztem dwa dni o chlebie i wodzie, ponieważ po drugi raz wykroczył.

11) Rzeźnik za opieranie się rewizji 24 godzinny aresztem o chlebie i wodzie.

12) Mącznik za pomieszanie mąki pszenicznej spoślednią 50 ryń. do mieyskiego funduszu.

13) Mącznik za pomieszanie mąki pszenicznej spoślednią 50 ryń. do mieyskiego funduszu.

14) Mącznik za pomieszanie mąki pszenicznej spoślednią 50 ryń. do mieyskiego funduszu.

15) Piekarz czarnego pieczywa, za wagi niemający żytny chleb 10 ryń. do mieyskiego funduszu.

16) Mącznik za sprzedanie mąki wyżej nad taxę naznaczoną 50 ryń. do mieyskiego funduszu. W Krakowie dnia 4go Czerwca 1806.

C. i C. K. Sady Prowincyalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej Panu Antoniemu Sawickiemu i Pani Agnieszce z Sawickich Podniesińskiej, niniejszym Edyktem wia-

domo czynią, że Pani Franciszka Sawicka, Katarzyna z Sawickich Paprocka, i Franciszka Trembicka w sprawie wyawienia pod przyzięgą majątku niegdy po Franciszku Sawickim pozostałego, na dniu 7 Marca r. b. do Nru 2536 przeciwko nim do Sądu tego żalobę podały, i pomocy sądowej dopraszały się. — Gdy zaś te Sady dla ich niewiedomego bawienia się im tuteyszego sądowego adwokata Moraczewskiego za obrońcę z ich szkodą i kosztem ustanowiły, z którym wprowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniej sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie, dla tego oni niniejszym Edyktem napominają się, aby na dzień 15 Lipca r. b. do excepcyi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy, dokumenta i dowody swej sprawy oddały, lub innego adwokata za obrońcę sobie obrali, tego sądowi wymienili, i to z prawa czynili, co do obrony swej sprawy użytecznym byź osądzą, ażeby sprawy nie zaniedbały, gdyż szkodę jaką stąd może wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 13 Kwietnia 1806 roku.

B. Gołaszewski.

Domastawski

J. G. Reint.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.*

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie opiekunów małoletnich po niegdy Józofie Wichterle pozostałych Franciszki Wichterle wdowy i Franciszka Slepiczki dom pod Nrem 62 na Kaźmirza stojący dawno Franciszka Wichterle własny za sumnę 1144 zł. ryń. 22½ kr. sądownie oszacowany dnia 18 Lipca r. b. o godzinie 3 po południu tu w sądzie pod następującemi warunkami sprzedany będzie.

1) Aby każdy chęć kupna mający 10 część ceny szacunkowej jako zakład przed licytacją złożył.

2) Iż kupiciel cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacji do depozytu sądowego tym pewniey złożyć powinien bo inaczey na jego expens nowa licytacja przedsięwzięta zoltanie. Wszyscy więc chęć kupna mający w wspomnionym dniu i miyscu znajdować się mają. Naostatek wszyscy wierzyciele napominają się, aby nieczekaiać osobnych przypozwań prawa swoje lub pretensye do protokołu licytacji tym pewniey wiaesli, gdyż iaaczey co do podziału wylicytowanej summy żaden wzgląd na nich napotem miany nie będzie.

Gollmayer.

Eotziński.

Hohn.

*Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 30. Maia 1806.*

Morawski.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa wiadomo czyni, iż dwadzieścia trzy beczek wina, i sto czterdzieści sześć butelek wina, Jana i Magdaleny Rychterow właściciwych na żądanie W. JP. Jozefa Bartscha na zaspokoienie summ zł. pol. 2250, 2000, 4000 i ryń. 2500 dnia 24 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana i w następujące dni w domu pod Nrem 333 na Szewskiew ulicy więcey ofiarującemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy przeto chęć kupna mający, w rzeczonym dniu i miyscu mają się znajdować, wolno iednak jest szacunek tychże win w registraturze mieyskiej widzieć.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

*Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 28 Maia 1806.*

Morawski.

Dnia 1go Sierpnia r. b. przed południem będzie się ze strony Prefektury Kameralnej Białopromnickiej licytacja na 3 letnie zaarędownie Karczmow to jest od 1go Listopada 1806 aż do tegoż 1809 (do której i żydzi przypuszczeni będą) agitowac, gdzie wraz possessorowi wolno zostanie wszelkie trunki (opócz piwa) gdzie chcec pobierać.

Pretium fisci wynosi.

Przy Karczmie Promnickiej	391 ryń. 30 kr.
— — Zielnickiej i Trojanowickiej oprócz opłacania 30 ryń. rocznie mostowego	480 — — —
— — Rakowickiej	150 — — —
— — Goreckiej	25 — — —
— — Łobowskiiej, Nowowiejskiej, z wolnym wyszynkiem na gruncie Gramatyckim	492 — — —

Resztę kondycy przy licytacji oznaymia się, i musi kaźden ochotnik, z 10 procętnym wadium się zaopatrzyć, bo bez gotowego złożenia tegoż do licytacji przypuszczony nie będzie. W Białym Promniku dnia 6go Czerwca 1806.

Jozef Widmann Prefekt.

C. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej, niniey szym publicznym Edyktem powszechnie wiadomo czynią, że część pupillarna po niegdy Franciszku Niklewiczu pozostała, w Chudey Woli i Węgielcach, w Cyrkule dawniey Radzyńskim leżąca, tudzież część Niklewiczow dóbr Wolica, Woyciechow, i Brzeziny w Cyrkule Lubelskim będące, w tuteyszym Sądzie na dniu 28 Czerwca roku b. o godzinie 3ciey po południu przez publiczną licytacją na lat sześć w dzierżawną posseslyą od 1 Lipca 1806 roku zaczynac się, a z 1 dniem Lipca 1812 roku kończyc się mająca, pod następującemu warunkami wypuszczone będą. — Ze 1) części w Chudey Woli i Węgielcach, za szacunek (pretium fisci) podług inwentarza urzędownie zrobionego, którego kopją w registraturze tuteyszego Sądu, kaźdemu wyiać wolno jest, roczny czynsz w kwocie 872 zł. pol. 11½ gr. albo prosiciey po odtrąceniu publicznych podatkow w summie 50 zł. pol. 8 gr. den. płacić się mających, w kwocie resztującey 822 zł. pol. 3 gr. 2 den. ustanowia się. — Jaki zaś czynsz roczny części w Wolicy, Woyciechowie i Brzezinach za pretium fisci założy się, z niebawnie przystać się mającego do tuteyszego Sądu urzędownie z działanego ekonomicznego inwentarza, przez kaźdego w registraturze zobaczyc się mającego, przy samey licytacji, przez zestaną kommissją ogłoszono będzie. — 2) Naywięcey dający roczny czynsz z góry, to jest na dniu 1 Lipca kaźdego roku, do sądowego depozytu tuteyszego Sądu złożyć powinien będzie. — 3) Jkaźdy chęć dzierżawienia mający przed zaczęciem licytacji, za wadium połowę rocznego prowentu z inwentarza okazującego się złożyć powinien będzie, naywięcey dający zaś po skończoney licytacji porachowawszy złożone wadium resztę do dopełnienia naywięcey ofiarowanego przez siebie rocznego czynszu w 8 dni do sądowego depozytu wnieść, i kaucyją za niespuszczenie dóbr, rocznym prowentem odpowiadającą w 4ch niedzielach w tuteyszym Sądzie złożyć obowiązany będzie, a to pod rigorem utracenia wadium i posseslyi. — 4) Possessor przy dokończeniu posseslyi, takie zalawy zostawic powinien będzie, iakowe przy obięciu posseslyi na gruncie zastat.

B. Gołaszewski.

Domastawski.

Wolf.

Z Rady Ces. i C. K. Sądow Prow. Szlach. Lub. Gall. Zachod.

Dan w Lublinie dnia 17 Maia 1806.

Klimaszewski.

C. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej JP. Franciszkowi Xaweremu Hrabi Branickiemu ninieyszym Edyktem wiadomo czynia, że JP. Władysław Hrabi Branicki sprawę przeciwko sobie ze strony JP. Antoniego Wereszczała o

sumnę 600,000. zł. pol. wniesioną, iemu oznajmiając, dnia 20 Marca r. b. do Nru 3214 tym końcem zaobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś te Sądy dla jego niewiedomego bawienia się, iemu tutejszego Sądowego adwokata Dederkę, za obrońcę z tego szkoda i kosztem ustanowiły, z którym w prowadzona sprawa podług przepisanej dla Gallicyi Zachodniej Sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie, dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, aby w przeciągu 90 dni deklarował się czyli sprawę samemu oznajmionemu powierzyć, czyli z nim łącznie bronić zechce, tymkońcem tedy ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrat, tego Sądowi wymienił, i to z prawną czynił, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, ażeby sprawy swej niezapuścił, gdyż szkodę jaką stąd wynikającą negacją samby sobie przypisać był winien.

B. Gotaszewski.

Domasławski.

Wolf.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelsk. Galicyi zachodniej.
Dan w Lublinie d. 30 Kwienia 1806.*

Wicha.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Michała Zabickiego licytacya dworku ię w Lublinie na gruncie Dyski gościniec pod Nrem 30 stojącego, tegoż Michała Zabickiego własnego podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzedniczo lub w czasie licytacyi w Regilstraturze przejrzać się mogącego do zł. ryń. 440 kr. 10 urzędownie oszacowanego dnia 30 Czerwca 1806 o godzinie 9tej z rana w miejscu magistratu tutejszego odprawiać się będzie, i gdzie wiecy ofiarujący stosownie do ustawy sądowej §. 436. Długi natymże dworku zabezpieczone w szacunku ceny ofiarowanej na siebie przyjąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przedmówionym zrzeczeniem się długu zapłaceniu przyjąć wzbuntowali, dla tego wszyscy na pomienionym dworku hypotekowani wierzyciele na tenże termin ażeby szczególnego przypozwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwie którzyby na pomienionym terminie nieśli nęli, ani przecież kupującemu, albo ten dworek przymniącemu, ani do tego dworku żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości z przedaży, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają. Dan w Lublinie dnia 23 Maia 1806.

J. Poll.

Lewandowski.

Krepki.

*Z Rady Senatu Magistratu C. K. Miasta Lublina.
Swiderski.*

Magistrat Miasta C. K. Lublina, jako Sąd do spertaktowania masy krydalney żyda Kaźnierskiego, Jzefa Leib Liebhaber, przez wysoki C. K. Apellacyyny Trybunał delegowany, niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje; iż na żądanie tymczasowego kuratora masy krydalney przereczzonego żyda Kaźnierskiego Jozefa Leib Liebhaber, żyda Izraela Zamoyskiego Szafir, licytacya dwóch kamienic, do pomieniony masy krydalney należących, w Kaźmierzu dolnym pod Nrem 11 i 60 stojących, z których jedna pod Nrem 11 do zł. ryń. 8237 kr. 50 druga zaś pod Nrem 60 zł. ryń. 386 sądownie oszacowane na dniu 30 Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana w miejscu magistratu Kaźnierskiego, pod kondycjami następującemi odprawiać się będzie, iako to 1) iż każdy licytować chcący pomienione kamienice 10 część szacunku ustanowionego iako wadium zaraz złożyć, resztującą zaś sumę szacunku ofiarowanego w przeciągu dni 14 po licytacyi do depozytu tegoż magistratu Kaźnierskiego złożyć obowiązany będzie. 2) Po złożeniu całkowitym ofiarowanego szacunku dekret dziedzictwa stąd wydany i intromissya dozwolona zostanie, co się

zaś tyczą Rumacyi posiadaczów z najętych mieszkań tak pierwszey jako i drugiey kamienicy, ta dopiero po upływie trzymiesięcznym, od dnia otrzymania intermisji, nastąpić powinna będzie. Dla czego wszyscy nabydź sobie życzący na oznaczonym dniu i wyżej wyznaczonym miejscu zaydować się mają. Dan w Lublinie dnia 23 Maja 1806.

F. Poll.

Lewandowski.

Krepski.

*Z Rady Magistratu C. i K. Miasta Lublina.
Swiderski.*

C. i C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniey, Pani Emilii z Xząt Sapiehow Jelskiej ninieyszym Edyktem wiadomo czynią, że Pani Anna z Xiązat Sapiehow Potocka, w punkcie leżeli sprawę przeciwko sobie od Pani Maryanny Xiężuy Cze-twertyńskiej o summy 65,400 zł. pol. wniesioną, wspólnie z nią bronić zechce, żalobę do Sądu tego podała, i pomocy sądowey dopraszała się. — Gdy zaś te Sady dla iey w kraju Roslyyskim bawienia się, iey tuteyszego sądowego adwokata Madan, za obrońcę z iey szkoda i kosztem ustanowily, z którym w prowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniey sądowey ustawy, prowadzona i ukończona będzie; dla tego ona ninieyszym Edyktem napomina się, ażeby stosownie do §. 50 ustawy sądowey w 14 dni do dnia deklaracyi się stawila, i obranemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddała, lub innego adwokata sobie za obrońcę obrała, tego Sądowi wymieniła i to z prawa czynila, co do obrony swey sprawy użytecznym bydź sędzi, aby swey sprawy nie zaniedbała, gdyż szkodę jaką sąd wyznaczyć mogącą, samaby sobie przypisać była winna.

Dan w Lublinie dnia 28. Kwietnia 1806.

B. Gołaszewski.

Domasławski.

J. G. Reinl.

*Z Rady C. i C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich w Galicyi Zachodniey.
Luczynski.*

Ces. i C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniey, ninieyszym publicznym Edyktem wiadomo czynią, że dobra Mińsko z przyległościami, P. Piotra Borzęckiego własne, w Cyrkule Siedleckim: leżące, w summie 945,566 zł. pol. 20 gr. podług dzieła szacunkowego w Registraturze tuteyszego Sądu, albo przy samey licytacji obaczyć się mogącego sądownie oszacowane, na wdanie się P. Jana Antoniego dwocyga imion Nofok, na dniu 1 Sierpnia 1806 roku o godzinie 9 z rana w tuteyszym C. i C. K. Sądzie Szlacheckim Lubelskim przez publiczną licytacją pod następującymi warunkami przedane będą: — Ze 1) Cały klucz dobr Mińska na pięć części podzielony, jako to: a. Dobra Mińsk z przyległościami Kiedzierak, Arynow, Dłuska, Wolka Mińska, Stańkowizna, Cielechowizna i Jakonka w summie 545,556 zł. pol. b. Stoiadła Folwark z karczmą blisko wsi Koblerna w summie 156,902 zł. pol. 10 gr. c. Folwark Niedziałka w summie 140,696 zł. pol. d. Folwark Oxiny w summie 62,167 zł. pol. e. Folwark Mikanow w summie 40,245 zł. pol. oszacowane, częściami sprzedany będzie. — 2) Chęć kupienia mający, przed zaczęciem licytacji 20tą część szacunku za wadium złożyć powinni będą. — 3) Naywięcey dający w terminie 14 dni po skończony licytacji trzecią część szacunku z licytacji wypaść mającego do sądowego depozytu złożyć ma, zaś dwie trzecie części do dalszego sądowego rozporządzenia na dobrach zostać mają, i dla utrzymania tych dwóch trzecich części summy z licytacji wyniknąć mającey, zupełnego zabezpieczenia w dekrecie dziedzictwa doda się, że pozostały ten szacunek przy przedanych dobrach podług §. 436 i 450 sadowey ustawy przekładu łacińskiego, zostają. — 4) Naywięcey dający za poprzedzającą trzymiesięcznym sądowym wypowiedzeniem pozostałą summy pod rygorem utracenia wniesionego quantum i nowey iey szkoda przepisać się mającey licytacji zapłacić, i od teyże summy szacunkowey pozosta-

iącey, aż do czasu zupełnego wypłacenia prowizyą po 5 od sta rachować się mającą złożyć powinni będą. — 5) Gdy w dobrach Mińsk, części lasow znajdują się, które do detaxacyi dla tego nie wchodziły, że jeszcze w sprzeczce są, naywięcej dający także takowe wątpliwe prawo do szacunku 10,000 zł. pol. wyniesione nabędzie, gdzie w swoim czasie podług proporcyi własnego szacunku każdego cząstkowego dobra kwetyonowany las aplikowany będzie. — 6) Naywięcej dający z trzeciej części szacunku z licytacji w proporcyi każdego dobra ofiarowanego, sumy 1000 czer. zł. 1807 czer. zł. i 151 czer. zł. w złocie do sądownego demczytu złożą. — 7) Tym końcem, ażeby z pewnością wiedzieć można, iakowe dłużnicy na tychże dobrach prawem hypoteki znajdują się, i którzy wierzyciele z szacunku zaspolkoić się powinni, wszyscy wierzyciele na tychże dobrach prawo hypoteki mający podług nadwornego dekretu pod dniem 22 Sierpnia 1797 i Patenta pod dniem 11 Września 1797 na niniejszy Edykt uważni bydź mają, tudzież aby ich prawom iaka szkoda nie stała się czuwać, owszem na terminie licytacji oryginalne dowody praw swoich złożyć powinni będą, ażeby i należność i pierwszeństwo tychże uznane bydź mogło, inaczej bowiem po skończoney licytacji, z żądają o posiadanie szkody słuchani nie będą; to jest ani przeciwko kupielowi dóbr, ani przebaciko samym dobrom żadnego prawa mieć nie będą, lecz swojej satysfakcyi z szacunku licytacji wypaść mającego, jeżeli taki podług pierwszeństwa zgłoszonych wierzycieli wystarczyłby, lub z innego dłużnika majątku szukać powinni będą.

B. Gołaszewski.

Domasławski.

Ż. G. Reinl

Z Rady C. i C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej.

Dan w Lublinie dnia 29 Kwietnia 1806.

Klimaszewski.

Ces. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej niniejszym publicznym ogłoszeniem wiadomo czynią, że dobra Gietczew w Cyrkule Lubelskim leżące, do mally sukcesyonalney niegdy Ignacego Bielskiego należące, podług aktu detaxacyi, którego w tuteyszych C. K. Sądach Szlacheckich gremialney Registratorze, lub przy samym akcie licytacji zobaczyć wolno, w cenie 422,936 zł. pol. sądownie oszacowane, d. 1 Sierpnia 1806 o godzinie 9 1/2 rana w tuteyszych C. K. Sądach Szlacheckich przez publiczną licytacją sprzedane będą pod następującymi warunkami przez opiekę proponowanemi a przez C. K. Sądy Szlacheckie Lwowskie iako instancye popularne zatwierdzonemi: 1) Ze w tych dobrach dnie ciągle 10,108 tylko po 1 zł. pol., dnie pieszce zaś 1534 po 15 gro., także dnie pieszce 3940 po 10 gro. oszacowane są, tudzież, że 6199 morgow 59 lasek, 62 sążni gruntow znajdują się, z których lasy uczynią 1419 morgow 87 lasek 23 sążni; łąki Dominikalne 29 morgow 132 lasek 71 sążni; ogrody Dominikalne 6 morgow 220 lasek; pola Dominikalne 1889 morgow 298 lasek; grunta chłopskie, z których dnie pańszczyzniane odbywają się 2029 morgow 24 lasek 72 sążni; grunta na czynsz chłopom wypuszczone 824 morgow 198 lasek 52 sążni. — 2) Znajduie się w tych dobrach woytołstwo Królewskie, na które niegdy Stanisław Bielski, zmarłego Ignacego Bielskiego brat, otrzymał od Króla Polskiego 8 Sierpnia 1783 roku przywilej na 50 lat, aaczem poffessya tego woytołstwa ieszcze lat 27 trwać będzie; woytołstwo to w detaxacye nie weszło, od którego prowent za lat 27 tem sposobem żąda się, ażeby kupujący antycypując dziesięcioletni prowent prowizye sobie odciągnął, która ilość prowentu tego biorąc proporeve do ceny na dziedzictwo przy licytacji ofiarować mającey się ustanowiona będzie. — 3) Ponieważ wysiewy tak ozime iab'io reż iare w detaxacye nie weszły, te kupujący za gotowe pieniądze podług targow Lubelskich zapłaci. — 4) Ponieważ w tem czasie znaczne poddanym zapomogi częścią przez samą opiekunkę, częścią zaś przez terażniejszego poffessora aredownego tychże dóbr dane są, procz tego zaś dawne remanenta u poddanych zaległy, kupujący takowe zapomogi na siebie przyjąć, te od poddanych odebrać, i komu należec będzie, to jest lub opiekunce, lub terażniejszemu poffessorowi aredownemu zwrocic obowiązany jest, żeby zaś poddanym lub samemu kupielowi, iaka przy-

króść nie stała się, zapomogi te dopiero po skończonym pierwszym roku powinny być zwrocone, które jednak przy intromisji będą weryfikowane i konsygnowane. — 5) Chcący kupić zakład w summie 5000 zł. ryb. przed licytacją zaczynać się mającą złożyć obowiązany jest. — 6) Ponieważ cena przez największy dającego ofiarowana do sądowego depozytu C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich złożona być powinna; przeto tenże największy dający we 14 dniach tam złożyć obowiązany jest, a zapobiegając bezużytku, dosyć jest, jeżeli tylko połowę ceny złoży, druga zaś połowa do dalszego sądowego rozporządzenia za poprzedniczą trzechmiesięczną awizacją na prowizji po 5 od sta na tychże dobrach zostanie. — 7) Kupujący obowiązany jest w moc ofiarowanej ceny symmę 240,000 zł. pol. iako to 10,000 czer. zł. w złocie, 1 czer. zł. po 24 zł. pol rachując, a to zachowując te kondycje w summie do depozytu złożyć mający się. — 8) Dekret dziedzictwa wydany i intromisja dopuszczona zostanie, skoro kupujący kwit na złożone do sądowego depozytu połowę ofiarowanej ceny, od C. K. Sądow Szlacheckich Lwowskich wydane, a drugą połowę teyże ofiarowanej ceny zabezpieczy. — 9) Kupujący warunki te dopełnić pod rygorem stracenia zakładu i z tego niebezpieczeństwem rozpisania nowej licytacji obowiązany jest, że nakoniec — 10) Tem końcem, ażeby z pewnością wiedzieć można, jakie długi prawem hypoteki na wzmiankowanych dobrach znajdują się, wszyscy wierzyciele, którzy może na tych dobrach prawo hypoteki mają, stosownie do Najwyższego dekretu dtto 22 Sierpnia 1797 i Patentu dtto 11 Września 1797 obowiązani są na niniejsze ogłoszenie mieć bacność, i ażeby ich prawom hypoteki iaka szkoda nie stała się czuwać, owszem na terminie licytacji oryginalne dokumenta swych praw okazać, ażeby i rzetelność i pierwszeństwo onych można rozpoznać, inaczey po skończoney licytacji zażalenia ich względem poniesionej szkody więcej wystuchane nie będą, to jest: ani przeciwko kupującemu dóbra, ani do samych dóbr żadnego prawa mieć nie będą, lecz swej satysfakcyi z ceny licytacji, jeżeliby takowa podług pierwszeństwa wżgłaszających się wierzycielow wystarczyła, lub z innego dłużnika majątku poszukiwać przymnszeni zostaną.

B. Gołaszewski.

Reint.

Wolf.

*Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubels. Gallicy Zachodniej.
Dnia 30 Kwietnia 1806 roku.*

Rayski.

Dobra do C. i C. K. funduszu należące, które pod dniem 14 Kwietnia r. b. publicznie nalicytowane zostały, podług danej deklaracji odstępują Licytanci, z racyi tedy nowa ustanawia się na dzień 20 Czerwca r. b. licytacja, która w C. i C. K. Urzędzie Cyrkularnym przed południem agitować się będzie. — Dobra te pod rządem prefektury Słomnickiey zostające nazywają się Opatkowice i Czaple małe.

Pretium fisci przy Opatkowicach jest 10,000 ryb.

Toż samo — Czaplach małych 7067 —

Każdy do licytowania chętny ma być zaopatrzony w wadium od sta po 15 ryb. Kondycje aredowne te same będą, które za pierwszym razem były, każdy chęć mający zaprasza się, owi jednak, którzy się z kontraktu zrucili, do licytacji przypuszczeni nie będą.

W Miłościcach przy Słomnikach d. 10 Czerwca 1806.

Jos. Luka rządca i Pref.

Na Relacją tutejszego C. i C. K. Appelacyynago Trybunatu J. C. i C. K. Mci z tym przełożeniem uczynioną: Ze częstokroć egzekucye sądowych wyrokow, na mocy których strona prawem przekonywająca, w posleszają dóbr wprowadzona, lub sekwestracją tychże dóbr przedsięwzięta byź ma, przez tospozniane i zawiedzione bywają, iż dłużnik uprzedzając proźbę o exkucyją, takowe dobra w aredę wypuszcza, lub innym sposobem ich nżytkami rozrządza a zatymsrona w posleszają wprowadzona byź mająca, wprzod z takowym przez dłużnika wprowadzonym posiadaczem kilkoletni process przewodzić musi. — Mocą najwyższego Na-

dworknego dekretu na dniu 2gim Maja r. b. wypadłego, rezolwowano jest. — Ze komorników którym w prowadzenie do posiadłości z strony Sądu nakazane bywa, w dopełnieniu tych nakazów sprzeciwienia się i opozycje takich posiadaczów dobr, których posiadanie na prawie tabularnym się nie gruntuje, wstrzymywać i zastraszać nie powinny. — Gdy zaś opozycje przeciw w prowadzeniu do Posiadłości z strony trzeciego posiadacza zaniezione gruntują się na prawie Tabularnym, na c w czas komornicy, ani do w prowadzenia w posiadłości gwałtownie przystępować, ani rozsądzenia prawa pierwszeństwa sobie przywłaszczac powinni, lecz jedynie od strony sprzeciwiającej się w prowadzeniu do posiadłości, dowód iey prawa Tabularnego odebrać, i Relacją Sądowi Szlacheckiemu uczynić mają, a ten Sąd jest obowiązany krótki termin do słowney rozprawy oznaczyć, i żadney przewłoki niedozwalając rozprawę przedsięwziąć, i co prawo wskazuje rozpoznać. — Ta więc Jego Cesarzkiej i Cesarzko-Królewskiej Mości Rezolucya, wszystkim, i każdemu do powszechney podaie się wiadomości.

Lewiński V. P.

*Z Rady C. i C. K. Trybunału Appell. Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dniu 10 Maja 1806 roku.*

Stojanowski.

Rotmann.

C. i C. Kr. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wiadomo czynią tym Edyktom wszystkim którym o tem wiedzieć należy: że dnia 25 Października 1799 roku w tym tu kraju bezdzietny umarł, którego sukcesorowie, oprócz zgłaszających się już w Sądach tutejszych z dobrodziejstwa prawa i inwentarza brata iego Piotra i Tomasza Bielskich, mają jeszcze być dzieci z brata Jana Bielskiego, tudzież z siostry Katarzyny z Bielskich Lyszkowski pochodzące, a w Rosji, miejsca jednak niewiadomem, mieszkające, których ani imiona nie są wiadome. Ci z tym z imienia i miejsca mieszkania nieznanii sukcesorowie, a nawet wszyscy owi, którzy doszedłego dziedzictwa w summie 1301 ryń. 48 kr. oszacowanego, a długami w summie 1465 ryń. 42 kr. obrachowanemi obciążonego, prawo iakie mieć rozumieją, Edyktem niniejszym zwołują się: ażeby deklaracją względem obciążenia dziedzictwa bez lub z dobrodziejstwem prawa i inwentarza w przeciągu 6 miesięcy podali; bo inaczej dziedzictwo z zgłaszającymi się partraktowane i ukończony zostanie. Dano w Krakowie d. 5 Maja 1806.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef Com. à Bubna.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Pauminger.*

Przez C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej niniejszym Edyktem ośmierni JP. Jana Obuchowskiego w mieście Wrześniu 1796 roku w Lewartowie zaszedły, sukcesorom iego z osób, i mieszkania niewiadomym wiadomo się czyni, z nakazem aby się ci do majątku potymże pozostałego w przeciągu roku i, niedziel szczęściu, tu do C. K. Sądu zgłaszali się, i prawa do dziedzictwa okazali, w przeciwnym zaś razie takowe dziedzictwo podług praw C. K. Fiskusowi przyznane będzie.

B. Godaszewski.

Domastawski

Dofenberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelsk. Galicyi Zacho.
Dnia 6. Maja 1806.*

Klimaszewski.

Stosownie do Wysokiego Gubernialnego dekretu ddtw 2 Maja r. b. 15,680 jest miejsce pierwszego Protokolisty Concilii przy Magistracie Krakowskim zawakowane do osadzenia z pensją roczną 500 ryń., z powodu którego konkurs na dzień 1 Lipca r. b. rozpisany został z tym dokładem, iż kompetenci życzący sobie tego miejsca, opatrzywszy się potrzebnymi dekretami swoiey zdolności i zaświadczeniem moralności, próżby swe najszybciej do wspomnionego terminu do Magistratu Krakowskiego podawac mają.

W Krakowie dnia 27 Maja 1806.